

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **O. ú. v K., K. X., K.**, proti povinnej **I. V.**, bývajúcej v K., B. X., **o vymoženie 4,97 Eur (150,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 0 Er 3291/2000, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ing. K. M., so sídlom Exekútorského úradu v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2009 sp. zn. 1 CoE 40/2009, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. marca 2009 sp. zn. 1 CoE 40/2009 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I uznesením z 20. mája 2008 č.k. 0 Er 3291/2000-8 exekúciu zastavil. Oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 1 614,-- Sk (53,57 Eur) do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. marca 2009 sp. zn. 1 CoE 40/2009, na odvolanie oprávneného, zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách exekúcie tak, že oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 15,80 Eur (476,-- Sk) do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Mal za to, že sa mu postupom súdu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo súd mu nedoručil odvolanie podané oprávneným, čím mu znemožnil vyjadriť sa k tomuto procesnému úkonu oprávneného. Zároveň

s podrobnou argumentáciou vytýkal krajskému súdu nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Oprávnený ani povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávnenému podať tento mimoriadny opravný prostriedok [§ 37 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov] smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danej exekučnej veci smeruje dovolanie súdneho exekútora proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy, lebo nejde o uznesenie uvedené v § 239 ods. 1 O.s.p., ale ani o potvrdzujúce uznesenie, ktoré by patrilo do niektorej z kategórií potvrdzujúcich uznesení vymenovaných v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Navyše v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. predchádzajúce odseky neplatia, ak ide – okrem iných vymenovaných uznesení – o uznesenie o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade vylúčená priamo zo zákona (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

Dovolací súd v súlade s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nedostatok návrhu na začatie konania,

hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne osadeným súdom). Vady konania vymenované v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a ani nevyšli najavo v dovolacom konaní.

So zreteľom na obsah dovolania súdneho exekútora sa dovolací súd osobitne zameral na skúmanie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Podľa tohto zákonného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

Podľa § 209a ods. 1 O.s.p. (v znení do 14. októbra 2008, t.j. v znení v čase podania odvolania oprávneného) platí, že ak nejde o prípad uvedený v § 209 ods. 1 druhej vete, doručí súd prvého stupňa bezodkladne odvolanie ostatným účastníkom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve účastníkov na vyjadrenie k odvolaniu a či súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 37 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Porušenie povinnosti doručiť odvolanie účastníkom konania na vyjadrenie má za následok vadu konania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Účastníkovi konania sa nedoručením odvolania totiž odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka konania, ktorým inicioval odvolacie konanie a tak dať na posúdenie odvolaciemu súdu vlastnú argumentáciu, s ktorou – ak by ju neprijal – by sa musel odvolací súd vypořadať; takýmto chybným postupom súdu sa účastník vylučuje z realizácie procesného práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva.

V posudzovanej veci z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený podal odvolanie 26. júna 2008 (v ktorom napadol rozhodnutie o trovách exekúcie) a spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávneného 18. februára 2009 (č.l. 13 spisu), ktorý o ňom rozhodol napadnutým uznesením bez toho, aby odvolanie doručil na vyjadrenie súdnemu exekútorovi ako účastníkovi konania (§ 37 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku).

Uvedeným postupom odvolací súd odňal súdnemu exekútorovi možnosť vyjadriť sa k odvolaniu oprávneného. Tým zaťažil konanie vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na tieto závery Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, lebo takéto rozhodnutie nemožno považovať za správne (§ 243b ods. 1, 2 O.s.p.).

Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu pre vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p., dovolací súd sa nezaoberal ďalšími dôvodmi, z ktorých súdny exekútor vyvodzoval opodstatnenosť svojho mimoriadneho opravného prostriedku.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného ako aj dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. apríla 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Daniela Pekajová